

NIZIP İLÇE MÜFTÜLÜĞÜ

12 MART İSTİKLAL MARŞI'NIN KABUL EDİLDİĞİ GÜN VE MEHMET AKİF ERSOY ANMA GÜNÜ ETKİNLİKLERİ KAPSAMINDA ORTAOKUL ÖĞRENCİLER ARASINDA "YÜREKLERDE AKİF DİLLERDE HÜRRIYET" KOMPOZİSYON YAZMA YARIŞMASI

YARIŞMADA PUAN SIRALAMASI		ÖĞRENCİNİN	
ADI SOYADI		KATILDIĞI OKUL	
1.	Mekke Naz UZAR	SALİH İLHAN İMAM-HATİP ORTAOKULU	

NIZIP İLÇE MÜFTÜLÜĞÜ

18 MART ŞEHİTLERİ ANMA GÜNÜ VE ÇANAKKALE DENİZ ZAFERİ ETKİNLİKLERİ KAPSAMINDA LİSELER ÖĞRENCİLER ARASINDA "ÇANAKKALE RUHU" ŞİİR YAZMA YARIŞMASI

YARIŞMADA PUAN SIRALAMASI		ÖĞRENCİNİN	
ADI SOYADI		KATILDIĞI OKUL	
1.	Kübra Gül UYGUR	NIZIP ALKAN MESLEKİ TEKNİK ANADOLU LİSESİ	
2.	Yusuf TÜRKAN	NIZIP HASAN ÇAPAN ANADOLU LİSESİ	
3.	Rümeysa Gül İNÇAN	NIZIP ABDULHAMİTHAN KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ	

BİR AKİF YÜREĞİ

"Geçmiş zaman olur ki" derler ya, savaş yıllarımızı düşünüyorum. Kader birliği için yemin etmiş bir millet, gözünü bayrağa dikmiş inmiş, indirilmesin diye nöbette. Özpürlüğüne yönelen millet, karanlıklara karşı koyan bir ulus, bütün zorluklara rağmen nöbette. Bunlar yaşanırken Akif'in dudaklarından, beyninden, kalbinden derin sözcükler döküldü. "Korkma!" diyerek başladı dizelerini yazmaya. Hayran olmamak mümkün değildi, kattığı anlamları "Korkma" dedi. Çünkü milletimiz istikbalini kaybetme korkusu içindeydi. Bayrak sevgiliydi, vatan ise namus. Bu millet ikisindedir ödün vermedi. Biziz biz yapan değerlerde buydu zaten. Akif anlatmaya devam etti. Yaptığı aslında milleti yine millete anlatmaktı. O sarsılmayan imanı, o siper edilen gövdelerini anlattı. Binlerce şehit vererek alınan vatani anlattı millete. Vatan ne miydi? Vatan basit bir kelimeydi belki. Toprak parçası da denilebilir. Ama Türk milleti için vatan, onun tarihine ve bayatına sınıksız bağlı can damarıdır. Bütündür ki, ona bakarken toprağa değil onun uğruna canından vazgeçen şehitler görürüz. Canımızın canını görürüz. Vatan uğruna canlar veren ecdadımızı görürüz.

Vatani seven bir insan için en büyük yoksulluk, vatandan uzak kalmıştı. Akif de demisti vatan candan daha üstündü. Onu korumak içinse canını, cananını feda etmeye hazır bir millette, sonunda da başarmıştı. Kurtarmıştı vatanımızı. Akif de bize sembolik olacak iki safak arasını anlatan marşımızı hediye etmişti. Zafer müjdelemişti Akif. Narlı hilal diye başladığı ve sonunda "Şanlı Hilal'e" çevirmişti bayrağımızı. Yeni aydınlık ve hür ufuklar artık şanlı hilalin dalgalanmasıyla süslenecekti. Zira bundan sonra sonsuza kadar bayrağa ve Türk milletine yok olma, yere düşme gibi bir talihe yoktu.

Akif anlattı bunları istikbal ve istiklal şairi... O bize bir marş hediye etmemişti aslında. O sönmek üzere olan umutlarımızı alevlendirmiş, kaybetme korkusu içinde olduğumuz istikbalimizi kazanak gücü fark ettirmişti. Akif yüreğiyle bizlere manevi gücün varlığını gösteren. Mehmet Akif idi bize istikbali gösteren. Akif yüreği idi içimizdeki kor ateşleri harlayan.

Akif ebediyette olabilir, ama yüreği her zaman bizde atıyor. İstiklalimizi andığımız herşeyin her an ve her saniye o Akif yüreği hiç durmamak üzere sürekli atmaya devam ediyordu. Hep de atmaya bizi var etmeye devam edecek...

ÇANAKKALE RUHU

Bilir misiniz siz, bu vatani kimler kurtardı?
Şanımızı yüceltti Çanakkale kahramanları
Unutulur mu mermiyi taşıyan Seyit Onbaşı?
Vatani için göğüs geren Türk kadını Şerife Bacı

O gün ayaklanmıştı tüm vatandaş tüm millet
Kalplerde huzur vardı, gönüllerde merhamet
Savaşa gitti asker elinde bir top bir tüfek
Haykırarak söyledi önce kelimeyi şehâdet

Çanakkale'nin dört bir yanını sarmıştı kara bulutlar
Meydanlarda çığlık çığlık fırtınalar kopar
Bastiğın bu topraklarda yatan ecdadım var
Çelik gibi cüsseleriyle örmüşlerdi düşmana duvar

O gün geçilmişti tüm yollar ve boğazlar
Yerlerde akan kanlar etrafta kesilmiş başlar
Ey! Yiğit askerim sen dik tut hep başını
Kimse alamayacak ülkenin bir avuç toprağını

Kimi Urfalı kimi Konyalı kimi ise Erzurumlu
Kazıdılar akıllara Çanakkale'nin geçilmez olduğunu
Mevziler kara, el kopmuş bacak kopmuş kalmamış bir ayak
Bir sıksan şu toprakları kan fışkıracak

Zor bir imtihandı bu silinmez hafızalardan
Ey oğul çok yiğit göçüp gitti bu dünyadan
Ve yaşandı ayrılık anadan babadan ve evlattan
Üzülme belki ahirete bırakıldı kavuşman

Çanakkale toprakları şehedâ kanı ile sulandı
Şehit olacağını bile bile cengaverce savaştı
Yetişkin de değil on dört on beşti yaşı
Daha çocukluk yıllarında döküldü ardından gözyaşı

Yayılıyor dört bir yandan mermiler sağanak sağanak
Top tüfek arasında kolay mıydı mevzide kalmak
Çanakkale topraklarında şükür olmadı izmihlâl
Her daim milletimin oldu olacaktır da istiklâl

Çanakkale vatan topraklarından sökülemeyen bir kök
Dillerde tekbir ile inledi yer ve gök
Ey şanlı direnişiyle göğüsleri kabartan Çanakkale
Her daim sahip çıktın şehidinin son örtüsüne

İşte o gün bir destan daha yazıldı
Bu kutsal topraklara kahramanlık kazıldı
Savaşan askerlerin hep dimdikti başı
Tüm şehitlerimizin olsun ruhları şad
Tarihten silinmedi silinmeyecek On Sekiz Mart!

1. oldu

ÇANAKKALE

İngiliz, Fransız'ın orada ne işi var?
Türk askeri sanki çelikten bir duvar.
Mehmet Akif demişti“ Ulusun korkma!“
Çok dişli olsa neye yarar canavar.

Cephede koptu kızıl kıyamet,
Allah'im askerimize güç ver, yardım et.
Topu yersin Ocean (Oşhın) dikkat et!
Kınalı kuzulara Allah'im sen yardım et.

Arıburnu'nda Ata'm düşmanı yendi.
Savaşta galip gelen her zaman fendi.
İtalyan, Yunan hepsi el ele verdi.
Hepsine sahili cehennem eden“ Şanlı Mehmet'ti.“

Kumdan kale değildir, bu gerçektir.
Vatanı savunmada dünyada tektir.
Türkler yenilmez, yenilmeyecektir.
Çanakkale geçilmez, geçilmeyecektir

Birleşen ordular oldu hepsi perişan.
Türk askeri kazandı cephede büyük şan,
Bütün dünya izledi an be an,
Bütün cihan duydu “Türkler büyük kahraman“.

Mehmet Akif Ersoy
2. 01/02

YIL 1915

Yeri göğü inleten tekbir sesleri...

Arşa çıkıyordu, o gün imanın kelimesi.

Çıglıklar kaplamıştı, sağı solu her yeri.

Yoksa bu duyduğum zaferin sesi mi?

Karadan ve denizden saldırdı, sırtlan çetesi.

Ağızlarında kahkaha bu neyin neşesi?

Vereceğiz mi sandılar ayı ve hilali!

Böyle saçma bir düşe nasıl kapıldı zihinleri?

Baya küçümsedi bizi Yunanı İngilizli.

Korkar, kaçar sandılar cesur Türk askeri!

Yahut para verir kandırırız dediler.

Kalpteki vatan sevgisini görmediler Yarabbi!

“Zaten hasta adam bu Osmanlı Devleti

İki ateş eder öldürürüz hepsini.”

Boş hayaller kurmak onların işiydi.

Geldi; yıktı hepsini, şanlı Türk eri.

Silahlarına güvendi cahillerin hepsi.

Kurşuna göğüs geren milleti görmedi mi?

Dediler, “Zaten zayıflar pes ederler şimdi.”

215 kiloyu sırtladı, Seyidin göğsündeki vatan sevgisi.

3. 11 de

Zeynep çavuşu görmedi mi hiçbiri?
Kefenini gelinliğine tercih eden sevgisini!..
Evlenecekti oysa yaşı da gelmişti.
Toprağa eşim dedi, vefalı Türk genci!

Kınalı Hasanı tanımadı mı hiçbiri?
Vatanına can vermeyi ne de çok istemişti!
Cennet kokulu annesi kendi elleriyle giydirdi.
“Dönersen geriye sütüm haramdır.” dedi

Hani yenilmezdi toplusu tüfeklisi
Çok güçlüydü kralları, soylu prensleri.
“Bu cephe de bizimdir.” demişti hepsi.
Neredeler şimdi, göster birisini.

Kalem defter yerine silah tuttu bu eller.
Çiçek ekeceklerine mezar taşı diktiler.
Havaya karışıyordu son nefesler.
Bir destan yazdı büyük neferler.

Yıl 1915 aylardan mart;
Binlerce şehit binlerce hayat...
Allah'a sığındı ana baba ve evlat...

RUMEYSA GÜL İNCAN

11-B PROJE 564

ABDULHAMİTHAN KIZ ANADOLU İHL FEN VE SOSYAL BİLİMLER PROJE OKULU

5355636535

3. 01 du